15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI : 73 1 NİSAN 1976

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

Birlikten Kuvvet Dogar

İŞÇİ SINIFIMIZ BÜYÜK BİR EVLADINI YİTİRDİ

Üst örgütümüz Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu «DİSK» Genel Sekreteri İBRAHİM GÜZELCE, 11 Nisan 1976 pazar günü sabah saat 7.20'de aramızdan ayrıldı.

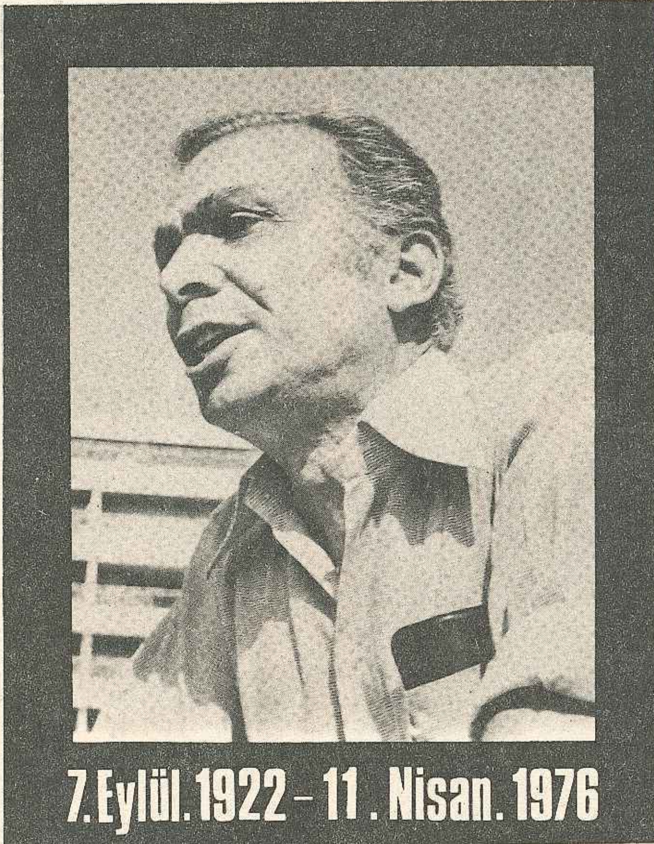
Ölümüyle işçi sınıfımızın bağrında onulmaz bir yara açan GÜZELCE, 2,5 aydır ağır hastalığıyla mücadele ediyordu. Bundan bir süre önce tedavi olmak için İngiltere'ye giden GÜZELCE, doktorların çaresizliği nedeniyle tekrar yurda döndü ve kaldırıldığı Samatya Sosyal Sigorta Hastahanesinde aramızdan ayrıldı.

İBRAHİM GÜZELCE için 14 Nisan 1976 çarşamba günü DİSK tarafından düzenlenen cenaze törenine; yakınları, DİSK ve DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri, CHP lideri Bülent ECEVİT ve yakın arkadaşları, DİSK'e bağlı sendikaların üyeleri, aydınlar, sanatçılar, ilerici demokratik kuruluşlar ve DİSK'e gönül veren onbinlerce insan katıldı ve demokrasi, bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme mücadelemizin bu inatçı savaşçısı omuzdaşlarının nasırlı elleriyle toprağa verildi.

Ailesine, Türkiye işçi sınıfına ve tüm emekçi halkımıza başsağlığı dileriz.

GÜZELCE ARAMIZDA

Bağır haa bağır
bağır haydi bağır
«Söyle canım dostluğa dair»
En güzel günler için
bağırıyordu.
bağırıyordu değil,
BAĞIRIYOR!
Çağır haa çağır
Çağır haydi çağır
Bitsin diye bu kahır
Hep beraber olmak için
çağırıyordu.
Çağırıyordu değil,
ÇAĞIRIYOR!
Yürü haa yürü
Yürü haydi yürü
Kalksın diye bu sömürü
Emeğin iktidarı için
yürüyordu.
Yürüyordu değil,
YÜRÜYOR!

7.Eylül.1922 - 11.Nisan.1976

PROGRAM

- 14 Nisan 1976 çarşamba günü İbrahim Güzelce'nin cenazesi Disk yöneticileri tarafından sabah saat 9.00'da DİSK' in Merter Sitesindeki binasına getirildi ve burada hazırlanan katafalka konularak saat 12.00'ye dek önünde saygı duruşunda bulunuldu.
- Cenaze namazı Beyazıt Camiinde kılınan GÜZELCE'nin tabutu, burada toplanan onbinlerce işçinin katıldığı yürüyüşle Lâleli, Aksaray, Vatan Caddesi güzergâhı üzerinden Topkapı mezarlığına getirildi. Genel Başkan Kemal TÜRKLER'in İbrahim GÜZELCE'nin devrimciliği, inancı ve ilkeciliği üzerine yaptığı konuşma ile tören sona erdi.

DİSK Genel sekreteri İbrahim Güzelce kimdir ?

21, 22, 23 ve 24 Mayıs 1975 tarihlerinde İstanbul'da yapılan 5. DİSK Genel Kurulu'nda Genel Sekreterliğe seçilen İbrahim Güzelce'nin kimliği ile ilgili olarak aşağıda size bilgi veriyoruz.

İBRAHİM GÜZELCE'NİN KİMLİĞİ

7.9.1922'de İstanbul'da doğdu. İlk okulu bitirdikten sonra Meslek Okulu'na devam etti, buradan Mürettip olarak mezun oldu. Zorunlu hizmetini Urfa Belediye Matbaası'nda tamamladıktan sonra İstanbula döndü ve 1940 yılında İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın üyesi olarak sendikal eylemlere katıldı.

1948'de İstanbul Basın Teknisyenleri Sendikası'nın Profesyonel Genel Sekreterliğine seçildi. Daha sonra, Türkiye Basın Sanayii İşçileri Sendikası (Basın-İş) adını alan bu örgütün Genel Başkanlığına getirildi. 1963 yılına kadar Genel Başkanlık görevini sürdüren Güzelce, 1964 - 65 yıllarında Türkiye Lâstik-İş Sendikası'nın Genel Sekreter Yardımcılığı ve Eğitim Müdürlüğünü yaptı. Bu tarihten 1967 yılı sonuna kadar da gene Basın-İş Sendikası Genel Başkanlığı görevini sürdürdü.

13 Şubat 1961'de Kurulan ve 1971 yılında Anayasa Mahkemesince kapatılan Türkiye İşçi Partisi'nin kurucuları arasında yer aldı. 13 Şubat 1967 yılında, sendikası Basın-İş adına, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) in kuruculuğunu yaptı ve DİSK'in Genel Sekreterliğine getirildi. Görevleri ile ilgili olarak çeşitli Uluslararası sendikal top lantı, kongre ve gezilere katıldı. Cumhuriyet, Milliyet, Akşam, Forum, Gece Postası, Hergün, Yön gibi çeşitli gazete ve dergilerde Sosyal-Politik yazıları ile ilk Yeni İstanbul Gazetesinde hikâyeleri yayınlanan İbrahim Güzelce, Daily Herald Trubine Gazetesi'nin açtığı Dünya Hikâye Müsabakası'na «İp Meselesi» adlı hikâyesiyle katılarak derece aldı ve İstanbul Radyosu'nda da bir piyesi oynandı.

1967 yılından beri Berlin'de Telegraf Gazetesi'nde Mürettip olarak çalışan ve 1971'den, yeniden DİSK Genel Sekreterliğine seçildiği tarih olan 24 Mayıs 1975 tarihine kadar Alman Sendikalar Birliği (DGB) Berlin Yabancılar Bürosu'nda Danışman olarak görev yapan Güzelce evli olup, iki erkek çocuğu vardır. Kendisi Almanca bilir.

Referandum Hakkı Geri Alınamaz

REFERANDUM, YETKİ UYUŞMAZLIĞINI ÇÖZÜMLEMEDE VE BUNDAN DOĞABİLECEK PATLAMALARI ÖNLEYEBİLECEK EN ETKİN VE TEK DEMOKRATİK YOLDUR

İbrahim GÜZELCE

DİSK GENEL SEKRETERİ

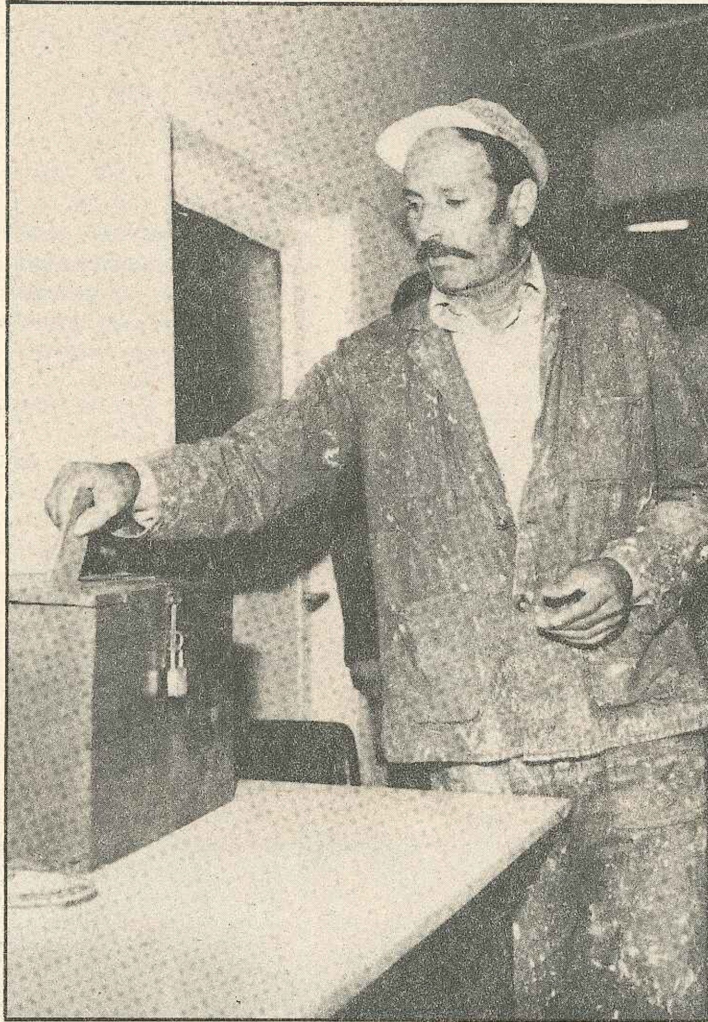
Referandum sorunu, bugüne değin sürekli bir biçimde sadece bir işyerinde toplu sözleşme görüşmelerindeki yetkili sendikayı saptama yöntemi olarak görüldü. Sorunun çıkış noktasını oluşturan bu görüş hiç kuşkusuz doğru. Nedenlerini kısaca bir kez daha sıralamakta yarar var.

Ekonomimiz, özellikle montaj niteliğine sahip sanayiimiz dışa bağımlı. Yani yatırımlar gerçekleştirilmesi için gerekli sanayi maddeleri dışalımı (ithalâtı) yapılamadığı takdirde Murat, Renault, Anadol, Pfizer, Philips, Unilever ve diğer sanayi kuruluşlarını tatile çıkarmak gerektirir. Dışalım da ancak finans (mali) kaynaklarının yaratılmasiyle yapılabilir. 3 milyar 132 milyon dolarlık dış ticaret açığı döviz rezervlerinin tükendiğini gösteriyor. Geriye iki kaynak kalıyor: Dış borçlanma ile iç tasarruf. Milyonlarca insanımızın gelir düzeylerinin düşüklüğüne göre özgürce gerçekleştirebilecekleri tasarruf büyük sermaye için büyük bir anlam taşımaktadır. Geriye kalan tek yol şudur: O da, ücretleri dondurmak ve öbür çalışan katmanların ekonomik ve toplumsal haklarına tecavüz etmektir. Büyük sermaye, bu gereksinimlerini karşılamak üzere «büyük ve müreffeh Türkiye», «Ulusal kalkınma ve birlik» «Çalışma barışı» veya «Emek - sermaye işbirliği» demogojisini kullanarak belirli bir kitle desteği aramaktadır. 1952'lerden bu yana uzanan sınıf uzlaşmacılığı sendikal akımı veya kaba tabiriyle sarı sendikalar bu hizmeti görmeye hazırdır. Bunun en yeni somut kanıtını, SSK işçilerinin toplumsal ve sendikal haklarını korumak üzere giriştikleri eylemin bir işçi kuruluşu (!) tarafından yasa dışı ilân edilmesiyle gördük.

Sınıf sendikacılığı yapan devrimci sendikalar ise, ekonomik mücadele alanında temsil ettikleri işçi kitlelerinin en iyi haklara sahip olmaları buna paralel olarak da ücretlerin ve satın alma gücünün arttırılması için mücadele verirler. Geniş işçi kitleleri, somut deneylerinden çıkarak, devrimci sendikalarda birleşerek, sermayenin çıkarları için yeni fedakârlıklar öneren işveren yanlısı sendikaları mahkûm etmektedirler. İşyerlerindeki yetki uyuşmazlıklarında gizli oy ve açık sayım esasına göre yapılan referandumların tümünü ilerici sendikalar kazanmışlardır. Bu olgu, işverenlerin, işçilerin sırtından finans kaynağı oluşturma girişimlerine önemli ölçüde set çeken bir etkendir. İşte, tamelde, büyük sermaye bu nedenden ötürü referanduma karşı çıkarken, DİSK referandumun yasalaşması mücadelesini sürdürmektedir.

Fakat, sorunun öbür yanının siyasal olduğunu unutmamak gerekir. Bilindiği gibi, işçi sınıfımızın yoğun olduğu sanayi merkezlerinde 14 ekim 1973 ve 12 ekim 1975 seçimlerinde gerici ve faşist adaylar bozguna uğratılmış veya geriletilmiştir. İşverenler, referandum oylamalarının «işyerlerini seçim ve savaş alanına çevirdiği»ni söylerken, bir yandan demagoji yapmakta, öte yandan da işçi sınıfımızın demokrasiden yana siyasal bilincinin gelişiminden duydukları kaygıyı belirtmektedirler. Eğer işverenler, gerçekten, işyerlerinde en azından yetki uyuşmazlığından doğan huzursuzlukları gidermek istiyorlarsa birçok iş mahkemesi ve hatta daha önceleri Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin yaptığı gibi tek ve en demokratik yol olan seçimi, referandumu benimsemelidirler. Oysa, sermaye sınıfları, referanduma karşı olmakla demokrasiye de karşı olduklarını bir kez daha tescil etmişlerdir. Tariş ve Seydişehir'deki son olaylar bu faşizan tavrın açık birer göstergesidir.

Bilindiği gibi bu iki kuruluş kamu işletmesidir. Yani bu iki kuruluşun tüm tasarrufu devletin elindedir. Devlet de Anayasa'nın korunmasını üstlenmiş en üst siyasal organdır. Anayasamız, grev, toplu sözleşme ve sendikal hak ve özgürlükleri güvence altına almıştır. Oysa, Tariş ve Seydişehir'de, devletin kolluk kuvvetlerinin gözleri önünde cinayetler işlenmekte ve silâhlı saldırılar düzenlenmektedir. Seydişehir'de toplu sözleşmeyi 1974 başında imzalamış bir tek yetkili sendika vardır. O da Özgür Alüminyum - İş'tir. Toplu sözleşme görüşmeleri yakında başlayacaktır. Bu konu sanayi işyerinde, dışardan getirilen ve hiçbir temsil yetkisi olmayan Tek Metal - İş adlı bir kuruluş kullanılarak zorla yetki uyuşmazlığı yaratılmak istenmektedir. Niçin? Gazeteler birçok kez yansıttı. Sermaye örgütleri temsilcileri kamu kuruluşlarındaki hakların ve ücretlerin aşırı olduğundan, bunun özel sektördeki işçileri etkilediğinden yakınarak, toplu sözleşmelerin sınırlı çerçeveler içinde yapılmasını istemişlerdir. Referandumun yolu yasal olarak yasaklanırken, Seydişehir'de sahte üyelik fişleriyle bir sarı şebekeye temsil yetkisi verilerek toplu sözleşmenin işverenlerin çıkar ve istekleri doğrultusunda gerçekleştirilmesine çalışılmaktadır. İşte, büyük bir devlet sanayi kuruluşu olan Seydişehir Alüminyum tesislerinde, işverenlerin sözcülüğü bu şekilde yapılmakta ve Anayasa, yasalar, devlet kolluk kuvvetlerinin gözleri önünde çiğnenmektedir.

Referandum, Anayasanın 46. 47. 275 sayılı toplu iş sözleşmesi, grev ve lokavt yasasının 7, 11 ve 12. maddeleriyle belirtilmiş bir haktır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu referandum hakkını yasa dışı ilân etmekle bu söz konusu yasalara ve Anayasaya ters düşmüştür. Yetki uyuşmazlıklarından doğan huzursuzluğu gerek işyeri düzeni, gerekse işçi kitlelerinin özgür iradesi doğrultusunda çözecek tek yol olan referandum yolunun tıkanmasıyla yeni patlamalar doğabilecektir. Hiç bir organ, işçilerin özgürce bir sendikadan çıkıp, ötekine girmesini, sendika seçme özgürlüğünü engelleyemez. Böylece, Yargıtayın kararı toplumsal gerçeklerimizle de çelişmektedir. Yasalar, toplumsal ve siyasal gelişim ve bilinçlenme düzeyine uygun düştükçe saygınlık ve geçerlilik kazanabilirler. Aksi takdirde, hukukun çağdaşlığından söz etmek olanaklı değildir.

Referandum hakkı, işçi sınıfımızın uzun yıllardır verdiği kahırlı ve sabırlı mücadelenin vazgeçilmez bir kazanımıdır.

Referandum, yetki uyuşmazlığını çözümlemeden ve bundan doğabilecek patlamaları önleyebilecek en etkin ve tek demokratik yoldur.

Grev hakkının toplu sözleşmeyle anti-demokratik bir biçimde kısıtlandığı ülkemizde referandum hakkının yasalaşması mücadelesi ayrı bir önem kazanmıştır. Büyük sermaye, referanduma karşı mücadelesini demokrasiye karşı saldırganlığıyla birleştirirken, işçi sınıfımız ve onun demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK referandumun yasalaştırılması mücadelesini, bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesiyle kaynaştırmış ve bütünleştirmiştir.

EL KAPILARINDA KÖLELİK

Hüsnü DİLLİ
DİSK Basın-Yayın Dairesi Müdürü

Son iki yıl içinde Türkiye'ye kesin dönüş yapan işçilerimizin sayısı 200 bine yaklaştı. Bir milyona yakın insanımız, niçin kapitalist Avrupa ülkelerine göçmüştü? Şimdi niçin geri dönüyorlar? Her iki sorunun cevabı ortak: Türkiye'de kapitalist yoldan kalkınma modelinin çıkmazı ve emperyalist tekellerin işçi düşmanı ekonomi politikası dün, Batı Avrupa'nın parababalarının ucüz işgücüne Türkiye burjuvazisinin de dövize ihtiyacı vardı. İş bulmak ve yarınlarını garanti altına almak için bir milyona yakın emekçi, adına «hür» denen sermayenin Avrupası'nda modern köle oldular. Bugün, kapitalist sistem büyük bir bunalım içinde. Buhran derinleşiyor. Bunun sonucu olarak işsiz sayısı hızla artıyor. Ortak Pazar'ın dokuz ülkesinde işsiz sayısı her yıl ortalama yüzde 52,4 artıyor. Bu ülkelerin büyük sermaye yanlısı iktidarları, «yabancılar olmasa işsizlik azalır» diyorlar. Böylece, hem aşırı sömürü ve kâr hırsının doğurduğu kapitalist buhranın nedenini gizlemeye, hem de işçi sınıfını bölmeye çalışıyorlar. Böylece, kapitalizm tarafından sömürülen ve sokağa atılan yerli ve yabancı işçileri birbirine düşürerek, ırkçılığı kışkırtıyorlar.

Batı Almanya'da, Fransa'da ve diğer gelişmiş kapitalist ülkelerde Türk işçilerinin, yüzbinlerce göçmen işçinin oturma ve çalışma kartı uzatılmıyor. İşsiz kalanların işsizlik sigortası ve mesleki eğitimden yararlanmaları engelleniyor. Mecburi izin veriliyor. Aynı anda, anti-demokratik baskılar uygulanıyor. Bugüne değin, o ülkelerin ekonomik gelişmelerine fazlasıyla katılmış, ailesinden ve yurdundan uzakta, son derece kötü şartlarda yaşamış olan işçilerimiz parababalarının ve devletlerinin saldırısına uğruyor. Sınır dışı ediliyorlar. Geri dönen işçilerimizin, vasıflı olsalar da, iş bulma olanağı yok denecek kadar az. Yıllarca yurt dışında kalmış bu insanlarımızı, şimdi birçok sosyal ve kültürel sorun bekliyor.

İşgücünü emperyalist tekellere satıp, dövizine el koyan yerli vurguncu sömürücüler ve onların eli kanlı MC iktidarı ne düşünüyor? Yurt dışındaki işçilerimizin, bulundukları ülkelerin işçileriyle her konuda eşit haklara sahip olması için ne yapıyor? MC iktidarı bunları düşünmüyor.

O, Batı Almanya'da, Fransa'da işçilerimizin kan kusarak biriktirdiği dövizleri nasıl işverenlere aktarsam, diye düşünüyor. Ülkemizin topraklarını, dünya halklarının baş düşmanı Amerikan emperyalizminin askeri gücüne satan bir iktidardan daha ne beklebilir!

kayseri'de üyelerimize yapılmak istenen faşist baskılar sökmedi

KAYSERİ. XX. Bölge Temsilciliğimize bağlı çeşitli işyerlerinde çalışan üyelerimizle 13 Mart 1976 tarihinde bir salon toplantısı yapılmıştır. Toplantıya ilgili olarak XX. Bölge Temsilci vekilimiz Burhan KARAGÜLLÜ, gazetemize şunları söylemiştir.

«Bölgemizde kurulu ÇİNKUR işyerinde çalışan üyelerimiz adına yapılacak toplu sözleşmenin ön hazırlıkları ve bölgemizde diğer işyerinde çalışmakta olan üyelerimizin sorunlarını görüşmek amacıyla 17-18 Şubat 1976 tarihlerinde yapmak istediğimiz fakat salon sahibine yapılan faşist tehditler nedeniyle yapamadığımız salon toplantısı, 13 Mart 1976 tarihinde faşist baskılara rağmen yapılmış ve faşist unsurlar toplantımızı dağıtma cüretini gösterememişlerdir.»

Toplantıyı açış konuşmasında demokrasi, bağımsızlık, barış ve toplumsal ilerleme yolunda verilen mücadelenin mutlaka zaferle sonuçlanması için, Türkiye işçi sınıının kendi sınıfsal birliğini biran önce DISK çatısı altında sağlamak zorunda olduğunu belirten Burhan KARAGÜLLÜ, bölgesinde diğer işkollarında çalışan işçilerin DİSK'e bağlı sendikalarda örgütlenmek istediklerini ve bu konuda bölge temsilciliğimize sürekli olarak müracaatta bulunduklarını anlatmış ve bu durum karşısında DİSK'in Türkiye'de pek de uzak olmayan bir süre içinde tek konfederasyon olacağını söylemiştir.

Daha sonra söz alan ve DİSK'in ve Türkiye Maden-İş sendikasının mücadele içindeki temel ilke ve temel prensiplerini anlatan sendikamız Genel Başkan Vekili Hakkı ÖZTÜRK, ülkemizde başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi katmanlara ve tüm ilerici, demokratik, yurtsever güçlere burjuvazi tarafından dayatılan faşist ve ölümcül saldırılara değinerek,

— Bugün ülkemizde, kazanılmış demokratik hak özgürlüklerimizin duvarlarına faşist bir tırmanışın sözkonusu olduğunu ve MC'nin bu tırmanışa merdiven dayayarak, faşizmin işini kolaylaştırma gafleti içinde bulunduğunu söylemiştir.

«Türkiye işçi sınıfının devrimci birliği ile tüm demokratik ve ulusal güçlerin bağlaşıklığı karşısında faşizm, mutlaka yok olacaktır.» diyerek konuşmasını bitiren Hakkı ÖZTÜRK'ten sonra üyelerimiz söz almışlar ve kendi sınıfsal sorunlarıyla ilgili konuları dile getirmişlerdir.

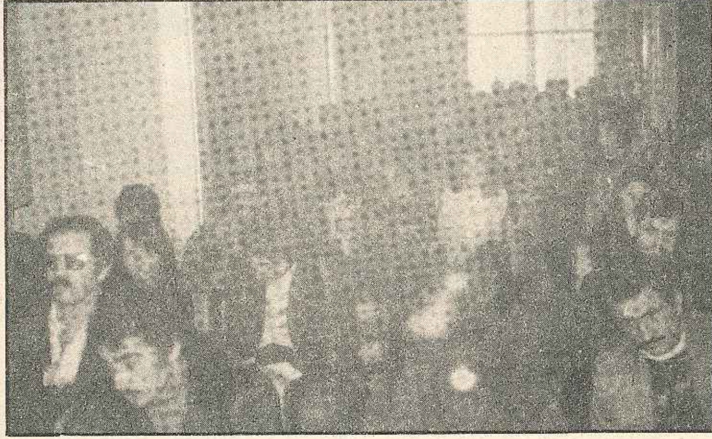
teknik elemanların sendikalaşma sorunu

TÜTED (Tüm Teknik Elemanlar Derneği) İstanbul Şubesi «Özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikal haklarını kullanmaları» konulu bir panel düzenledi. TÜTED İstanbul Şubesi Başkanı Kemal Daysal'ın yönettiği panel'e konuşmacı olarak, Sosyal-İş Sendikası eğitim sekreteri İlhan Akalın, Sendikamız hukuk danışmanlarından Rasim Öz ve Genel Sekreterimiz Mehmet Ertürk katıldılar. Konuşmacılara şu sorular yöneltilerek yanıtları istendi.

Soru 1: Teknik elemanlar olarak, ekonomik ve demokratik taleplerimizin, grevli toplu sözleşmeli sendikal haklarımızın elde edilmesiyle karşılanabileceğine inanmaktayız. Halen teknik elemanların önemli bir bölümü özel kesimde ve işçi statüsünde çalışmaktadır. Bunların işçi sendikaları içinde örgütlenmesini engelleyen hiç bir yasal önlem yoktur. Özel kesimde çalışan teknik elemanların sendikal haklarını kullanmaları, genel olarak tüm çalışanların sendikal haklara kavuşmalarında önemli bir adım olacaktır. Bir sendika yöneticisi olarak bu konudaki yaklaşımınız nedir? İşçiler olarak olayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Soru 2: Teknik elemanların işçi sendikaları içersinde örgütlenmeleri için, bizlere açabileceğiniz olanaklar ve girişimleriniz neler olabilir? Ayrıca bizlerden bekledikleriniz nedir?

Mehmet ERTÜRK soruları özetle şöyle yanıtladı:

Cevap 1— Böylesine önemli konuda ilerici - devrimci bir sendikanın tmsilcisi olarak görüşlerimi açıklama olanağını bulduğum için sevinçliyim. Teşekkür ederim.

Bu sorunun yanıtını verebilmek için, üretim sürecinin ve emek kavramının gelişiminin incelenmesinde yarar vardır.

ÜRETİMİN VE EMEK KAVRAMININ GELİŞİM SÜRECİ

Bu süreci 3 bölüm halinde ele alabiliriz.

1 — Toplum tarihine «sanayi devrimi» olarak damgasını vuran, feodolizmin yıkılıp burjuva devrimlerinin başladığı ve kapitalizmin filizlendiği dönemlerde, işletmelerde oldukça geri bir teknoloji uygulanmaktadır. Üretimde basit kol emeği hakimdir. O dönemin teknik elemanları olan kimseler, çoğunlukla işletmelerin sahibi durumunda olan işverenler veya işçilerle oranlanamıyacak düzende olanaklara sahip işveren vekilleridir. İşçiler her türlü sosyal ve ekonomik güvenceden yoksun, korkunç bir sömürü mekanizması içersinde çalıştırılmaktadır. 18 ve 19'cu yüzyılın ortalarına kadar sürecek olan bu dönem sendikalarında ilk filizlenip geliştiği dönemdir. Bu dönem içersinde teknik elemanların ekonomik sorunlarının olduğunu sanmıyoruz.

2 — 19'cu yüzyıl ortalarından itibaren kapitalist gelişmenin hızlandığı, kapitalist üretim biçiminin sanayi devrimini yapmış ülkelerde «hakim üretim biçimi» durumuna geldiğini görmekteyiz. Artık kapitalizm tekelciliğe doğru yol almaya başlamıştır. Banka ve sanayi sermayesinin bütünleşmeye giderek, mali sermayeyi (finans kapital) yarattığı, sermaye birikiminin dev tekellerde birleşmeye başladığı, dünya pazarlarının ve sömürgelerin paylaşıldığı dönemde üretimin kendiside nitel ve nicel değişikliğe uğramıştır. Bir yandan sanayi işletmelerinin sayısı artarken, diğer yandan bilim ve teknikteki yenilikler, buluşlar üretim içersine girmeye başlamıştır. Buna bağlı olarak da bu yeni teknolojiyi üretim içersinde uygulayacak teknik elemanların sayısı da hızla yükselmiştir. Kapitalizmin ilk yıllarında olduğu gibi üretim yapmaya basit kol emeği kafi gelmemektedir. Uzmanlaşmış kafa emeğine duyulan gereksinim kendini göstermeye başlamıştır. Artık emek açısından üretimi, kol ve kafa emeği birlikte meydana getirmektedir. Ancak, üretimi birlikte meydana getiren kafa ve kol emekçilerinin ortak davranışları ve birliği söz konusu değildir.

Çeşitli nedenleri vardır bunun. En önemli ve belirgin olanları şöyle sıralayabiliriz.

a) Üretim içersinde yer alan kafa emekçilerinin sayısı, kol emekçilerine oranla oldukça azdır.

b) Oldukça önemli ekonomik ve sosyal ayrıcalıkları vardır. Önlerine geniş olanaklar açılabilmektedir.

c) Bunlara bağlı olarak sosyal rollerinin bilincine varamamışlardır.

Bu dönemin sürekli gelişim içersinde 2'ci emperyalist paylaşım savaşına kadar sürdüğünü söyleyebiliriz.

3 — 1950'lerden günümüze kadar süren ve sürecek olan dönem. Üretim ilişkileri açısından oldukça önemli olan bu dönemin belirgin özelliklerini şöyle açıklayabiliriz.

Bilim ve teknikte meydana gelen gelişmeler niteliksel aşamaya ulaşmıştır. «Bilimsel Teknolojik Devrim» diye tanımlanan bu gelişme, üretimde ve üretim sürecinde niteliksel değişiklikler yapmıştır.

Bilim ve teknoloji arasındaki sınır giderek kaybolmuş, bilimde meydana gelen buluşlar anında teknoloji olarak üretime girmeye başlamıştır. Üretim süreci ve üretimi meydana getiren temel faktörler köklü bir değişikliğe uğramıştır. Örneğin, üretim araçlarındaki otomasyon üretimin denetiminde bilgisayarın insan emeğinin yerini almaya başlaması gibi.

Böylece verimliliği alabildiğine artan kafa emeği, daha yoğun ve sayısal artışla doğrudan üretim sürecinin içine girmiştir.

Bir yandan işçi emeği entellektüelleşir, uzmanlaşırken diğer yandan, tekelci elemanların emeklerinin üretime yoğun ve sayısal artışla doğrudan katılması, teknik elemanların sosyal rollerinin ve yapılarının gittikçe bilincine varmasını da birlikte getirmiştir. Bu bilincin göstergesi ve sonucu olarak, teknik elemanlar çıkarlarının işçi sınıfı yanında olduğunu anlamaya başlamışlardır. Bu da onları birer emekçi olarak işçilerle birlikte ortak sendikal mücadele vermeye yöneltmiştir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde, herhangi bir üretim birimi içersinde yeralan teknik elemanların, en geniş bir şekilde o üretim biriminde işçilerle birlikte sendikal örgütlenmeye gitmesi bu objektif yapının bir sonucudur.

Belirli yanlış anlamalara neden olmaması için hemen belirtmek gerekirki, buradan teknik elemanların artık işçileştiği sonucu çıkarılmamalıdır. Teknik elemanların hala işçilerden değişik özlemleri ve talepleri vardır. Sınıfsal yerleri itibariyle işçi değil, küçük burjuva eğilimleri birlikte taşıyan aydın emekçilerdir. Ama en azından bu özlem ve taleplerinin karşılanabilmesini işverenlere karşı, işçilerle birlikte verecekleri mücadeleyle kaznabileceğinin bilincindedirler.

İşte gelişmiş kapitalist ülkelerde emeğin ve teknik elemanların gelişim süreci kabahatları ile budur.

Devamı Gelecek Sayı'da

özler ve tokez grevcileri: «grevimiz toplumsal ilerleme mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.»

İZMİR. III. Bölge temsilciliğimize bağlı **ÖZLER ve TOKEZ** işyerinde çalışan toplam 160 üyemizin 2 Şubat 1976 tarihinde sendikamızın kararıyla başlattıkları grevler, bilinçli üyelerimizce disiplinli ve kararlı bir biçimde sürdürülmektedir.

İZMİR. III. Bölge temsilcimiz Vural ATİS bölgesindeki grevlerle ilgili olarak gazetemize şu açıklamada bulunmuştur.

«Bugün grevlerinin 60. gününü dolduran ÖZLER ve TOKEZ grevcilerinin sonuna kadar aynı inanç ve kararlılıkla mücadelelerini sürdüreceklerine, kendi aralarında sağlamış bulundukları birlik ve dayanışmanın hiçbir güç tarafından bozulamıyacağına yürekten inanıyorum.

Grevci üyelerimizin eylemdeki tavırları, kendilerinin söylediği gibi bu grevlerin toplumsal ilerleme mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olduğunu somutlaştırmaktadır.»

6. BÖLGE TEMSİLCİLER KURULU TOPLADI

Levent-İST. VI. Bölge Temsilciler Kurulu 27 Mart 1976 tarihinde bölge temsilcimiz Hikmet ASLAN başkanlığında toplandı.

Toplantıyı açış konuşmasında Türkiye işçi sınıfının genel olarak ekonomik ve politik mücadelesinin bir değerlendirmesini yapan ASLAN, aynı zamanda bölge içi sendikal sorunlara da değinerek bölgedeki son gelişmeler konusunda temsilcilerimize bilgi vermiştir.

Sermaye sınıfının ve MC iktidarının başta işçi sınıfımız olmak üzere, tüm emekçi halkımıza, öğrencilere, ilerici yurtseverlere karşı yönelttiği faşist ve ölümcül saldırılarada değinen ASLAN, işçi sınımızın içine sızmaya çalışan ve genelde kendilerine goşist adı verilen bozguncularla etkin bir mücadelenin zorunluğunu anlatmıştır.

Hikmet ASLAN'ın yaptığı konuşmadan sonra sözalan üyelerimizde genel olarak Dünya'da ve Türkiye'de işçi sınıfının demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm yolunda sürdürdüğü mücadeleyi ve özel olarakta sendikal sorunlarını dile getirmişlerdir.

Levent-İST. VI. Bölge Temsilciler Kurulu yaptığı bu son olağan toplantısında, bazı örgüt içi kararlar almış ve MC'nin demokratik yollardan düşürülmesi için mücadele edilmesini ve kendilerine goşist denilen mao'cu, troçkist, maceracı gibi ters akım mensubu bozguncularla karşı etkin mücadelenin sürdürülmesini oybirliği ile kararlaştırmıştır.

UĞURGÜL, RATEL, HOOVER ve DEVER İŞÇİLERİYLE TOPLANTI

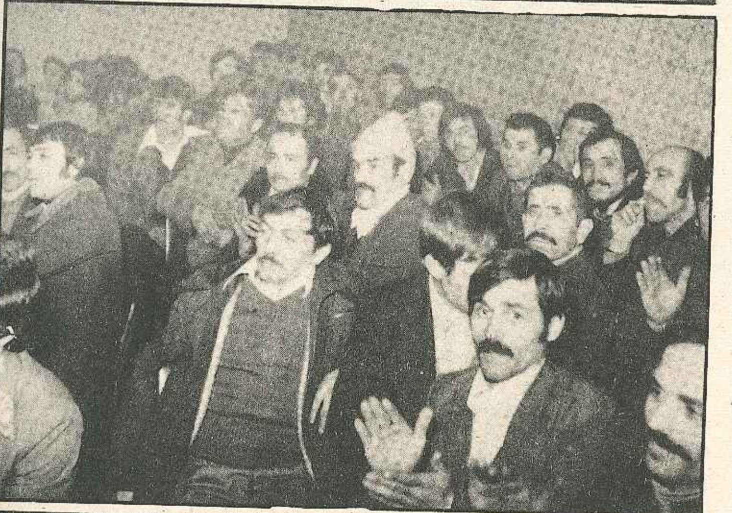
Topkapı-İST. I. Bölge Temsilciliğimiz bölgeye bağlı çeşitli iş yerleirnde çalışan üyelerimizle her hafta cumartesi ve pazar günleri salon toplantıları düzenlemektedir. Üyelerimizin çeşitli sorunlarının tartışılıp görüşüldüğü bu toplantılarda ayrıca örgütlenme çalışmaları yapılan işyerleri için, o işyerinin koşullarına göre gerekli eylem biçimleri saptanmaktadır.

İşte bu toplantılardan birisinde geçtiğimiz hafta içinde UĞURGÜL, RATEL, HOOVER ve sendikamıza yeni katılan DEVER işyerlerinde çalışan toplam 1600 üyemizle yapıldı.

Topkapı-İST. I. Bölge Temsilcimiz Murat TOKMAK, bu toplantıların bir başka amacını da şu şekilde özetliyor.

«Üyelerimizin genel sorunlarını kendilerinden dinlemek, sendika, üye ilişkilerini daha da güçlü hale getirmek, iktidarda bulunan MC'nin başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ilerici yurtseverlere ve emekçi halkımıza dayattığı faşizan baskıları anlatarak, faşizmin tırmanışını ve buna önlem olarak gerekli mücadele biçimini göstermek ve sermaye sınıfının güdümünde olan MC nin demokratik yollardan iktidardan düşürülmesinin zorunluluğunu açıklamaktadır.»

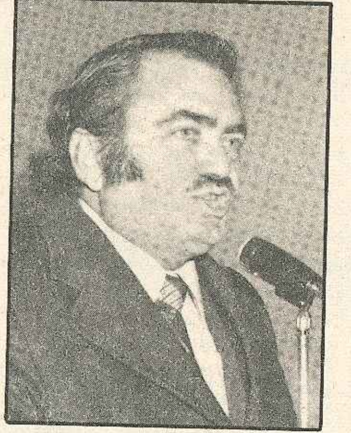

GENEL YÖNETİ[M]

kemal türkler: «devrimci sendikal birlik yolunda ileri»

Anatüzüğümüzün 28. maddesi gereğince altı ayda bir olağan toplantısını yapan Genel Yönetim Kurulumuz 22-23-24-25 Mart 1976 tarihlerinde Genel Başkan Kemal TÜRKLER'in başkanlığında Merter Sitesindeki Eğitim salonumuzda toplanmıştır.

Bilindiği gibi, Genel Yürütme Kurulu üyeleri, Bölge Temsilcileri, Merkez Genel Kurulunda seçilen on üye ve Genel Denetim Kurulu Başkanının katılması ile oluşan Genel Yönetim Kurulu, Anatüzüğü ve ona bağlı yönetmelikleri uygulayan, Genel Yürütme Kurulunun çalışmalarını tasarrufları inceleyerek karara bağlayan ve sendika çalışmalarına yön verici drektiflerin saptandığı bir kuruldur.

Ayrıca önemli iç ve dış olayları ekonomik ve politik açıdan değerlendiren Genel Yönetim Kurulu, bu toplantısının sonunda sendikamızın önümüzdeki altı aylık dönem çalışmaları için ileriye dönük önemli kararlar almıştır.

Açılış oturumu basına açık olarak yapılan sendikamızın olağan Genel Yönetim Kurulu toplantısında DİSK ve TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, açış konuşmasına şöyle başlamıştır:

«Olağan toplantımızı yaptığımız şu günlerde gerek ülkemizin genel durumu, gerekse işçi sınıfımızın sendikal birlik mücadelesi açısından son derece önemli bir dönem yaşıyoruz. MC'de somutlanan faşizm tehlikesi zaten sınırlı olan demokratik, sendikal ve siyasal hak ve özgürlüklerimizi tehdit ediyor. V. Genel Kurulundan bu yana, üst örgütümüz DİSK'in sürdürdüğü kitle eylemleri ve kararlı tavrı, Türk-İş'in sınıf uzlaşmacısı tutumu DİSK'i bir çekim noktası haline getiriyor. Bu sabırlı, kahırlı, kararlı, ama umutlu mücadelede sendikamız çok önemli görevler üstlendi ve üstlenmekte devam ediyor. Soruna bu bütünlük açısından baktığımızda, Maden-İş'in çalışmalarını özel olarak DİSK'in ve genel olarak da bağımsızlık, demokrasi, barış ve toplumsal ilerleme mücadelesinen kesinlikle ayrı düşünemeyiz. Yapacağımız tüm değerlendirmeleri, alacağımız tüm kararlarr mutlaka bu temele oturtmak zorundayız. Ayrıca, işçi sınıfımızın sömürüsüz ve baskısız

Devamı 7. sayfada

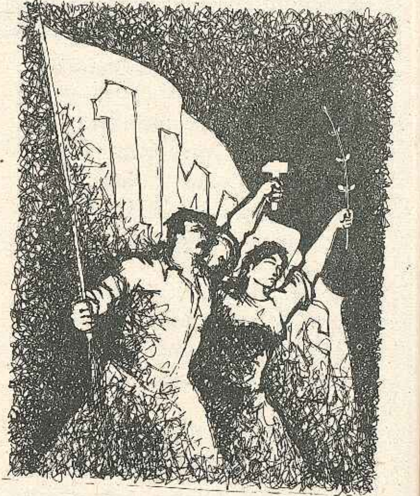
ÇAKMAK KAYA'DA UYUŞMAZLIK

Murgul — Hopa'da kurulu ÇAKMAKKAYA işyerinde çalışan 2000 üyemiz adına bir süre önce başlatılan toplu sözleşme görüşmeleri işverenin olumsuz tavrı üzerine anlaşmazlıkla sonuçlanmış ve bu konuda uyuşmazlık zaptı tutulmuştur.

XXII. Bölge Temsilci vekilimiz Yaşar ŞABANOĞLU, bu konuda gazetemize şunları söylüyor.

«MC iktidarından aldığı güçle işverenlerin yurdun dört bir yanında çalışan işçilere yaptıkları ekonomik ve politik baskılar bu işyerinde çalışan üyelerimize de uygulanmaktadır. ÇAKMAKKAYA işvereninin üyelerimize karşı aldığı tavır aslında sermaye sınıfının işçi sınıfımıza açtığı savaşın bir parçasıdır.

Sevinerek belirtmek gerekirki ÇAKMAKKAYA işyerinde çalışan üyelerimizin kendi aralarında sağladıkları sınıfsal birlikleri ve işverene karşı örgütsel disiplin içinde verdikleri mücadelede Türkiye İşçi sınıfının DİSK bayrağı altında sermayedar sınıfa karşı vermekte olduğu yükselen mücadelesinin bir parçasıdır.»

Tozmetal ve Süpsan'da Örgütlendik

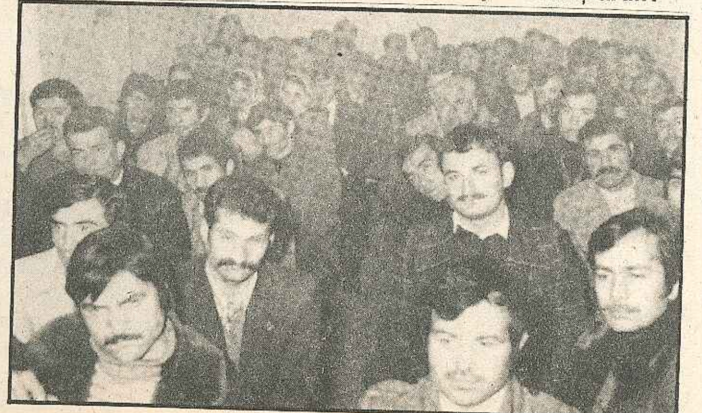
Safraköy - İST. XVI. Bölge Temsilciliğimize bağlı SÜPSAN işyerinde çalışan üyelerimizle 28 Mart 1976 Pazar günü bir toplantı yapıldı.

SÜPSAN'da çalışan işçilerin tümü sendikamıza üye olmasına rağmen, halen bu işyerinde CEVHER-İŞ sendikasının 1,5 yıl sonra feshedilecek olan toplu sözleşmesi yürürlüktedir. İşverenle yapılan görüşmeler sonunda işveren, bu işyerinden seçilecek sendikamızın sözcülerini tanımayı kabul etmiştir.

Sözcü seçimine geçilmeden önce toplantıda bir konuşma yapan Bölge Temsilcimiz Hanefi ÖZTÜRK, sermayenin uluslararası dayanışmasına ve Türkiye'deki sermaye sınıfının sömürgen ve faşist uygulamalarına değinmiş ve bu konuda Türkiye işçi sınıfının mutlaka devrimci birlikteliğini sağlamasının zorunlu olduğuna işaret etmiştir.

Özellikle uluslararası işçi sınıfı dayanışmasının sağlanması karşısında hiçbir kapitalist, emperyalist ve faşist gücün dayanamayacağını belirten ÖZTÜRK'ün konuşmasından sonra sözcülerin seçimine geçilmiş ve Selâhattin YILMAZ ile Ali BOZ isimli üyelerimiz, SÜPSAN işyerinde sendikamızın sözcülüğüne getirilmişlerdir.

Bölge Temsilciliğimizden yapılan son açıklamaya göre bölge sınırları içinde kurulu TOZMETAL işyerinde sürdürülen örgütlenme çalışmaları tamamlanmış ve bu işyerinde çalışan işçiler topluca sendikamıza üye olmuşlardır.

KURULUMUZ TOPLANDI

YÜRÜTME KURULU ÜYELERİ

GENEL YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

DİSK ve T. MADENİŞ Sendikası Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, sendikanın dört gün süren Genel Yönetim Kurulunda alınan kararlarla ilgili olarak şunları söylemiştir:

«DİSK üyesi Türkiye Maden-İş Sendikamızın altı ayda bir toplanan son Genel Yönetim Kurulu toplantısı dört gün müştür. Örgüt işlerinin görüşüldüğü bu toplantıda güncel yurt ve dünya sorunları üzerinde de duran Genel Yönetim Kurulumuzun kamuoyuna açıklanmasını oybirliği ile kararlaştırdığı görüşleri şöyledir.»

«Bugün Türkiye'de emekçi halkımız, tarihinin karışık, çetin ve sorumlu bir aşamasında yaşıyor. Büyük sermayenin ve ayrıcalıklı azınlığın; politik ve ekonomik hakimiyet çağımızın hiç bir sorununa çözüm getiremez durumdadır. Kapitalizmin mezarını kazan krizlerle karşılaşan sermaye ve iktidarları, bütün yükü çalışan halka ve özellikle ücretlilere bindirme yollarını arıyorlar.

Dev tekel gruplarının uluslararası düzeyde çeşitli biçimlerde bütünleşmeye doğru yürüttükleri çabalar ve bu çabalara karşı koyan şiddetli rekabet, işçilerin durumunda ciddi etkiler yaratıyor.

Bunun bir sonucu olarak sınıf mücadeleleri bir çok kapitalist ülkede, işçilerin mücadelesinde yeni bir yükselişe yol açarak genişlemekte ve daha keskinleşmektedir.

İşçilerin kazanılmış haklarına saldırıldığı geçtiğimiz yıllarda, onbinlerce işçi çalışma ve yaşama koşullarını geliştirmek ve hayatın gerektirdiği yeni haklar kazanabilmek için grev yapmak zorunda kalmış ve çözüm bekleyen işçi sorunlarıyla yüklü günler önümüzde bizi beklemektedir.

Bütün başarısızlıkları ve israfı ile, çağımızda kapitalizmin toplumsal iflâsını en insani olmayan çelişki işsizliktir. Çalışabilecek durumda olup iş arayan, bütün ülkeyi dolaşarak iş bulamayan, çalıştığı halde kendisi ve ailesi için yeterli besin, giyim ve barınağı sağlayamayan açık ve gizli işsiz durumda milyonlarca insanın varlığı sorun olarak devam etmektedir.

Tekellerin baskı ve aç gözlülüğü, onların hizmetindeki iktidarların ekonomik ve sosyal politikaları, ulusal ve uluslararası çapta işçilerin sömürüsüne dayanan acımasız ekonomik ve sosyal ilişkileri karşısında; işçiler ve sendikaları talep ettikleri ekonomik, sosyal ve kültürel hakları yakın gelecekte elde edebilmek ve toplumsal refahın onu yaratanların eline geçmesini sağlayacak bir dönüşüm için kararlıdırlar.

Nüfusun % 5'inin gelirin % 70'ini almaya devam ettiği bu kâr düzeninde, devamlı artan vergiler, doğrudan doğruya gelen zamlar, yükselen fiyatlar, bir birini izleyen enflâsyon ve paranın devamlı satın alma gücünün düşmesi emekçi yığınları eziyor, yoksullaşma sürecini hızlandırıyor ve yaşam çekilmez hale gelmekte devam ediyor.

Ülke ekonomisi ve devlet bütçesi, NATO içinde savaş kışkırtmaları ve savaş hazırlıkları plânlarına göre düzenleniyor. Dış yardım adı altında halkımıza yeni boyunduruk biçimleri uygulanıyor. Alınan dış borçların faizi halkın ödeyemeyeceği rakkamlara ulaşıyor ve bu ekonomi-politika sonucunda halkımızın % 50'sinin kötü beslenme, % 40'ının aç kalma tehlikesi devam ediyor.

Ülkemizin en yaratıcı en yapıcı gücü olan işçiler, denetimsiz ve kontrolsüz işyerlerinde, yer üstü ve yer altı madenlerinde iş güvenliğinden yoksun, ağır, tehlikeli ve sağlığa zararlı şartlarda çalıştırılıyor ve her yıl binlerce işçinin hastalanmasına, binlerce işçinin iş kazalarında ölmelerine sebep olunuyor.

Milyonlarca emekçi kardeşimiz her türlü sosyal sorunlarıyla başbaşa, düzenlerini koruma pahasına göçe zorlanarak, sermaye ve iktidarları tarafından yabancı şirketlere köle gibi satılıyorlar.

Genel olarak bu girişimler, sınıf işbirliğini gizlemeye ve işçiler arasındaki bölünmeyi hedef almış ideolojik saldırıyla el ele gidiyor.

Bütün çağdaş yığınsal haberleşme araçları, kapitalist sömürünün gerçeklerini gizlemek ve işçilerle, onları sömürenler arasında sözümona ortak çıkarlar üzerine hayaller yaratmak için kullanılıyor.

İstihdamın huzursuzluk verici bir durumda oluşu, tüm işçilerin işveren sömürüsüne karşı genel mücadelesinin bir parçası haline gelen daha kısa iş haftası, emeklilik yaşının düşürülmesi, talepleri ve demokratik hak ve özgürlüklerin savunulması ve bunun bir sonucu olarak bu günkü iktidarın sermaye lehine keskin müdahaleciliği ülkemizde önemli sorunlar doğurmaktadır.

İşçi sınıfı birliğinin bu kadar acil bir sorun olduğu günümüzde tüm çalışanlara sendikal hakların tanınması kanun, karaname ve diğer yollarla işçilerin bölünüp parçalanarak, sermaye karşısında güçsüz durumda bırakılmak istenmektedir.

İşçi ücretlerinin yükseltilmesinin enflâsyona ve hayat pahalılığına sebep olduğu ileri sürülerek ücretlerin dondurulması, yabancı tekeller ve onların himayesindeki sermayedarların sömürülerinin daha da arttırılması amaçlanmaktadır.

Başta işçi sınıfı olmak üzere, diğer emekçi yığınlara ve ilerici yurt sever gençliğe zulüm, baskı ve terörden başka hiç bir şey getirmeyen, gövenlerinin sadece emekçi yığınların sömürülmesini devam ettirmek, kitlelerin bilinçlenmesini yavaşlatmak, yükselen sınıf mücadelesini engelleyerek, kâra dayalı düzenlerini ayakta tutabilmek başka amacı ve ortak noktası olmayan faşist özlemli MC iktidarının demokratik yoldan düşürülmesi, başta işçi sınıfımızın olmak üzere tüm demokrasiden yana kuruluşların güncel ve acil görevi haline gelmiş ve Türkiye'nin ileri demokratik bir düzene geçmesi kaçınılmaz olmuştur.

GENEL YÖNETİM KURULUMUZ;

Ulusal çıkarlarımızı ve halkın büyük çoğunluğunun menfaatlerini gerçekten savunan; ilerici güçlerin ve geniş halk tabakalarının temsilcilerinden kurulacak bir hükümetle çözüme ulaşabileceğine, bunun da başta İşçi Sınıfımız olmak üzere diğer ilerici güçlerin ortak mücadeleleriyle gerçekleşebileceğine inanarak, Ülkemizin geleceğini özgürlük, demokrasi, sosyal ilerleme ve barış üzerine kurmaya kararlıdır.

ALINAN KARARLAR

Genel Yönetim Kurulumuz, dört gün süren toplantısının sonunda, örgüt içi bazı önemli prensip kararlarının yanısıra aşağıdaki kararları da almış bulunmaktadır.

Günümüzde işveren ve onların temsilcilerinin menfi tutumları dolayısı ile hemen her işyerinde grev kararı alma durumu ile karşı karşıya bulunulmaktadır.

Bu bakımdan grevin uygulamaya konulup konulmamasına bakılmaksızın prosedür gereği grev kararı alınma ihtiyacı doğmaktadır. Bir takım işyerlerinde ters akımlar bu durumu fırsat bilerek, derhal greve başlanılması şeklinde üyelerimiz arasında etkin bir çalışma yaparak, bazı işyerlerimizde Sendikamızın karar organlarının kararı beklenmeden grevler başlatılmaktadır.

Disiplinsiz ve başı bozuk biçimde başlayan bu hareketlerin elbette başarı oranı azalmaktadır.

Bu bakımdan karar organlarının kararları beklenilmeden uygulanmaya başlayan grevlerde grev yardımlarının yapılmamasına oybirliği ile karar verildi.

Yargıtay Genel Kurulunun kararından sonra kullanılması güç duruma gelen referandum hakkının tekrar geçerlilik kazanması için Sendikamız ve Konfederasyonumuzun etkin girişimlerde bulunmasına.

Uluslararası işçi sınıfının dayanışma günü olan **1 MAYIS BAYRAMI**'nın kutlanabilmesi için DİSK'in en büyük ve en güçlü sendikası olan Türkiye Maden-İş Sendikamızın kutlama hazırlıklarını organize etmek ve yönlendirmek için gerekli girişimlerde bulunmasına,

İşçi sınıfının ve tüm çalışan emekçi katmanların kesin düşmanı olan dört başlı MC iktidarının daha uzun süre görev başında kalmasında ulusal ve sınıfsal çıkarlarımız açısından büyük tehlikeler bulunmaktadır. MC hükümetinin iktidarında işçi sınıfımızın Anayasal, demokratik, hak ve özgürlükleri çiğnenmekte, sosyal ve hukuk devleti ilkesi insanlık dışına itilmekte ve hukuk, dünyada görülmemiş bir biçimde rafa kaldırılmaktadır.

İşçi sınıfımızın ve halkımızın can düşmanı olan MC hükümetinin daha fazla iktidarda kalmaması için DİSK'e üye sendikaların bütün üyeleriyle ve tüm demokratik devrimci ve ilerici güçleri de yanına alarak, bu iktidarın demokratik yoldan derhal düşürülmesi gerektiğini tüm halkımıza bir bildiriyle bizzat bütün DİSK üyelerince dağıtılması hususunda DİSK'e öneride bulunulmasına...

ÜCRETLER ve ÜCRET ZAMLARI NİÇİN FARKLI

İşyerlerinde sık sık sorulan bir soru var. «Niçin Philips işçisi kadar ücret zammı alamıyoruz?» «İkramiyemiz niçin Rabak'ınki gibi değil?»

Hele bazı demir çekme ve döküm fabrikalarındaki işçiler haklı olarak şöyle yakınıyorlar: «Bizim çalışma şartlarımız Philips işçisininkinden çok daha zor. Devamlı iş kazası tehditi altındayız. Ama onlar bizden çok ücret zammı ve ikramiye alıyor. Bu adaletsizlik değil mi?»

Yani niçin bazı işyerlerinde diğerlerine göre daha iyi haklar alınıyor?

Bu soruya cevap vermek için önce başka bazı sorulara bakmamız gerek.

Bu düzende fabrikalara kim sahiptir? Bu düzende fabrikalara patronlar sahiptir. Patronlar niçin fabrikaları işletir ve mal üretir. Azami kâr elde etmek için

Patronun kârı azalırsa patron ne yapar? Masrafları (özellikle işçi ücretlerini) azaltmaya çalışır. Kârı yine azalırsa fabrikayı kapatır.

Bütün patronların kârı eşit midir? Değildir.

Bir işçinin patronuna sağladığı kâr bütün fabrikalarda aynı mıdır? Hayır. Fabrikadan fabrikaya değişir.

Hangi fabrikalar istedikleri zaman fiyatlarını artırabilir, yani kârının düşmesini önleyebilir? Piyasaya hakim olan büyük tekelci şirketler istedikleri zaman fiyatları artırabilir.

Fiyatlarını istediği zaman artıramıyan fabrikalar var mıdır? Evet. Piyasaya hakim olamayan orta büyüklükteki fabrikalar fiyatlarını istedikleri zaman artıramazlar. Hele büyük tekelci şirketler için işlerini yapan şirketler için bu iş daha da zordur.

Bu soruların cevaplarından bir çok şey açığa çıkıyor. Piyasaya hakim olan ve fiyatlarını istediği şekilde artıran büyük tekelci şirketler işçilere daha yüksek ücret zamları verebiliyor. Sonra da kendi mallarının fiyatlarına yaptıkları zamlarla verdiklerini kat kat çıkarıyorlar. Bütün işçi arkadaşların imrenerek baktıkları Philips, Rabak, Arçelik, Tofaş, Renault, Türk Demir Döküm, Singer, Ereğli Demir Çelik fabrikalarının her biri bir büyük tekeldir.

Diğer taraftan orta büyüklükteki işyerleri (özellikle demir çekme ve döküm fabrikaları) piyasaya hakim olmadıklarından fiyatlarını istediği gibi artıramaz. Artan maliyetler karşısında kârı azalır. Yani bu fabrikalar işçi ücretlerinin artmasına karşı çok daha fazla direnir.

Aynı şeyi bir başka şekilde de söyleyebiliriz. Büyük tekelci işletmelerde çalışan ve 15 lira saat ücreti olan bir işçi patrona bir saatte 100 lira kazandırıyorsa, saatte patrona 50 lira kazandıran bir döküm işçisi 7,5 lira saat ücreti ancak alır.

Yani bu düzende işçilerin aldıkları ücret yaptıkları işin zorluğuna ve tehlikeli olmasına göre değişmez, patrona sağladıkları kâra göre değişir. **Yani bu düzen temelinden adaletsizdir.** Emekçilerin düzeninde zor ve tehlikeli işlerde çalışanların ücreti daha yüksektir. Bu düzende ise patrona işçi başına daha fazla kâr getiren fabrikalarda çalışanların ücretleri daha yüksektir.

Bu düzen sürdüğü, yani fabrikalara patronlar sahip olup azami kâr elde etmek için çalıştığı sürece bu adaletsizlik sürüp gidecek, zor ve tehlikeli işlerde çalışsalar bile demir çekmeci ve dökümcüler daha düşük ücret alacakalr.

DOKSAN'da SÖZLEŞME

ANKARA II. Bölge temsilciliğimize bağlı DOKSAN DÖKÜM SAN. A.Ş. ŞTİ. işyeri ile sendikamız arasında toplu iş sözleşmesi imzalandı.

Üyelerimizin saat ücretlerine 1. yıl 300 kuruş, 2. yıl 350 kuruş zam yapılmıştır. Üyeler yılda 30 günlük ücretleri tutarında ikramiye 200.— TL, yıllık izin harçlığı, 800 kuruş yemek parası, yakacak yardımı olarak da yılda 1 ton linyit kömürü alcaklardır.

Sosyal Yardımlar:

Evlenme yardım 650.— TL., Çocuk zammı 30.— TL., üyenin ölümü halinde yakınlarına yapılan yardım 4000.— TL, doğum yardımı 300.— TL., olarak belirlenmiştir.

SSK'ca 5 gün veya daha fazla istirahat alanların rumca ödenmeyen 2 günlük ücretleri işverence ödenecektir.

Üyelerimize diğer bazı sosyal haklar sağlayan bu toplu iş sözleşmesi 1.8.1975 - 31.7.1977 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

ELSAN GREVİ BİTTİ

ANKARA II. Bölge temsilciliğimize bağlı ELSAN ELEKTRİK SAN. A.Ş. işyerinde 14 Aralık 1975 tarihinde başlayan grev aşağıda varılan anlaşmaya göre 15 Mart 1976 tarihinde sona ermiştir.

Varılan anlaşmaya göre bu toplu iş sözleşmesi 1.4.1975-1.4.1977 tarihleri arasında yürürlükte kalacaktır.

Üyelerimizin saat ücretlerine 1. yıl 300, 2. yıl 300 kuruş zam yapılmıştır. Sözleşmenin 1. yılında 30 günlük yevmiyeleri tutarında 2. yıl 40 günlük yevmiyeleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerin yakacak yardımı 600.— TL., doğum yardımı 400.— TL, evlenme yardımı 750.— TL, ölüm yardımı, işçinin ölümü halinde yakınlarına 2500.— TL, eşinin ölümü halinde 750.— TL, çocuk, ana ve babasının ölümü halinde yapılacak yardım 400 lira, çocuk zammı 50.— TL, olarak belirlenmiştir.

Tahsilde olan herbir çocuk için yılda 150.— TL, tahsil yardımı ve sözleşmenin 1. yılında 700 kuruş, 2. yılında 750 kuruş yemek parası verilecektir. Bunların yanısıra bu toplu iş sözleşmesiyle işyerindeki üyelerimize bazı sosyal haklar sağlanmıştır.

A-TİPİ SEMİNERLERİ SONA ERDİ

EĞİTİM DAİRESİNİN A-TİPİ SEMİNERLERİ SONA ERDİ

Sendikamız Eğitim Dairesince düzenlenen ve düzenli seminerler gurubuna giren A-Tipi Semineri 21 Mart 1976'da Kayseri Semineriyle sona erdi. İşyeri temsilcilerinin ünite temsilcilerinin ve etkin üyelerimizin ekonomi, politik ve sendikal konularda gerekli bilgilerle donatılarak yetiştirilmelerini sağlamayı amaçlayan A - Tipi seminerleri 18 Aralık 1975 günü Pendik ve Merter'deki eğitim salonlarında başlamıştı. A - Tipi seminerleri 3 gün süreli olup aynı anda iki yerde olmak üzere haftada 4 defa yapıldı. Bu arada yılbaşı tatilinin bölgüğü 29 Aralık 3 Ocak arası seminer düzenlenemedi.

Söz konusu 3 aylık dönemde A - Tipi seminerler 3'ü Ankara'da, 1'i Antalya'da, 5'i Bursa'da, 4'ü Ereğlide, 1'i Eskişehir'de, 4'ü İzmir'de, 2'si Kayseri'de, 1'i Mersin'de, 13'ü Merter'de ve 14'ü Pendik'de olmak üzere toplam 48 seminer düzenlendi ve 2056 kişinin katıldığı A - Tipi Seminerler sonrası 1997 kişi belge almaya hak kazandı. Seminerlere devamlılık oranı yüksek olup devamsızlık oranı ise % 3 gibi düşük bir rakamdır.

Belge alan 1997 kişinin 1964'ü üyemiz olup, kalan 33 kişi diğer sendikalardan katılan işçi kardeşlerimizdir. Seminerlere katılıp belge almaya hak kazananların bölgelere göre dağılımı ise şöyledir:

Bölge	Sayı
I	239
II	190
III	158
IV	271
VI	181
VII	53
IX	123
Bölge	**Sayı**
X	42
XI	46
XII	33
XIII	297
XIV	187
XVI	63
XX	81

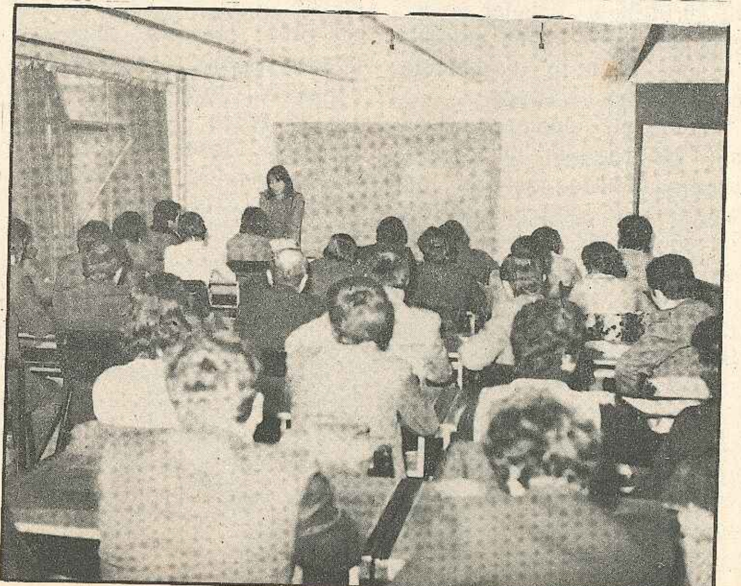
Toplam üye sayımızı 80.000 varsaysak her kırk üyemizden biri bu üç süreli A-Tipi Seminerlerden yararlanmış bulunmaktadır.

Her 20 üyemiz için bir ünite temsilcisinin var olduğu düşünülürse her iki ünite temsilcisinden biri bu üç aylık dönemde A-Tipi Seminerlerden yararlanmış bulunmaktadır.

B-TİPİ SEMİNERLER BAŞLIYOR

Öte yandan Egitim Dairesinin Düzenlediği ve A-Tipi Seminerlerde işlenen konuların bilimselliğinin arttırılarak üyelerimizin bilgilerinin geliştirilmesini sağlamak böylece sendikal mücadelelerindeki etkinliklerini yükseltmek amacıyla programlanan B-Tipi Seminerlerine 3 Mayıs 1976'da başlanacaktır. Bu seminerler yatılı ve birer hafta süreli olup Gönen'deki Sendika Okulunda yapılacaktır. Aynı zamanda 40'ar kişilik iki gruba uygulanacak bu Eğitim 26 Haziran 1976'ya kadar sürecektir.

İŞÇİ SAĞLIĞI ve İŞ GÜVENLİĞİ

Fevzi ŞOLT
Toplu Sözleşme Dairesi Uzmanı

İşverenin Özen Borcu

İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu, çalışanlar açısından en az ücret kadar önemli, güncel bir sorundur.

Bilim ve teknolojinin gelişimi ile iyileşmesi gereken çalışma koşulları, sermayenin sınıfsal özü, kapitalizmin kâr hırsının sonucu olarak daha da kötüleşmiş; çalışanların işverenlere karşı yürüttükleri sınıf mücadelesinde özel bir yer almıştır.

Dünya işçi sınıfının, tarihi boyunca yürütmüş olduğu mücadeleye paralel olarak, Türkiye'de de işçi sınıfı ve çalışanların verdikleri uzun ve kararlı mücadeleler sonucunda konu Türk İş Hukuku'na da girmiş bulunmaktadır.

Böylece işverenlerin, işgücünü satın aldıkları işçilere belirli bir ücret vermelerinin yanında, onların sağlığını, vücut tamlığını ve yaşamlarını korumak zorunda oldukları gerçeği yasal zorunluk haline gelmiştir.

İşverenin çalışanlara karşı ÖZEN BORCU olarak belirlenen bu hususu açıklayan çeşitli yasa, kararname, tüzük ve yönetmelikler de bugün çıkarılmış bulunmaktadır.

Bütün bunlar bugün için yetersiz olsa bile, işçi sınıfı ve çalışanlar açısından önemli kazanımlardır.

Ancak madolyonun öteki, görünmeyen yüzüne baktığımızda durum işçiler açısından pek olumlu görünmemektedir.

Bunun iki nedeni bulunmaktadır: Bunlardan birincisi, varolan yasal zorunluklar için yaptırımların (müeyyide) yetersiz olması, ya da hiç bulunmamasıdır. İkincisi ise, bu yasal zorunlukları denetleyecek ve yaptırımları uygulayacak kurumların niteliklerı ve işleyişlerinin işçiler yararına olmamasıdır.

İşverenlerin Konuyu Saptırması

Yukarıdaki durumu açıklayabilmemiz için, konunun biraz daha belirlenmesi gerekmektedir.

İşverenler konuyu şöyle koymaya çalışmaktadırlar: «İşçi sağlığı ve iş güvenliği konusu bir genel sorundur. İşçiler, işverenler, sendikalar ve devlet bu sorunun çözümünde belirli sorumlulukları ve görevleri olan taraflardır. O halde çözüm tarafların kendilerine düşen görevleri yapmaları ile bulunabilecektir.

Örneğin, işçiler daha dikkatli olmalı; sendikalar, işçilerin bu konudaki isteklerine sahip çıkmamalı, tarafsız kalmalı; devlet de işverenlere bu konuda yardımcı olmalıdırlar.

Ülkemizin ve işverenlerin maddi koşulları yetersiz olduğuna göre, işçiler, sendika ve devlet işverenlerden aşırı taleplerde bulunmamalıdırlar. Ayrıca sorun bir ülke sorunu olarak ortak olduğundan, bu konuda gerekli masraflar sadece işverenlere yükletilmemeli; bu yükü işçiler ve devlet olarak birlikte yüklenmelidirler. Milli birlik ve beraberliğin gerektirdiği tutum budur.»

Ancak biz konuyu işverenlerin bu saptırıcı çizgisinden çıkararak gerçek ve doğru boyutları içine oturtmalıyız.

Devamı Gelecek Sayı'da

cem ticaretin patronu fabrikayı kapattı

SİLAHTARAĞA. XIV. Bölge Temsilciliğimize bağlı CEM TİCARET işyerinde çalışan üyelerimiz adına yapılacak olan yeni dönem toplu sözleşme görüşmelerinin başlıyacağı sırada, bu işyerinin patronu fabrikayı kapatmış ve tüm üyelerimizin iş akitlerini fesh etmiştir.

SİLAHTARAĞA XIV. Bölge temsilcimiz Celâl ALÇINKAYA, bu konuda gazetemize şunları söylemiştir:

«Bölgemize bağlı CEM TİCARET işyerinde önümüzdeki günlerde başlaması gereken toplu sözleşme görüşmelerinde, sendikamızın ve üyelerimizin isteklerini aynen yerine getirmek zorunda olduğunu anlayan işveren, 22 Mart 1976 günü fabrikayı kapatmış ve işyerinde çalışan 180 üyemizin iş akitlerini fesh etmiştir.

Sendikamız, CEM TİCARET Patronunun kanunsuz lokavt olarak niteleyebileceğimiz bu yasa dışı eylemi konusunda gerekli hukuki girişimlerde bulunacaktır.»

Çetinel İşyerinde Çalışan Üyelerimiz Direniyor

MERSİN. X. Bölge Temsilciliğimize bağlı Adana'da kurulu ÇETİNEL işyerinde çalışan üyelerimiz 30 gün önce başlattıkları direnişlerini sürdürüyorlar.

Bölge temsilci vekilimiz, Muzaffer YONTAR, 9 Mart 1976 tarihinde başlatılan direnişle ilgili olarak gazetemize şu açıklamayı yapmıştır.

«Adana'da kurulu ÇETİNEL ve TÜRKELİ işyerinde sürdürdüğümüz örgütlenme çalışmaları sonunda, bu işyerlerinde çalışan işçiler kısa zamanda sendikamıza üye olmuşlardır. Ne varki işçilerin sendikamızda örgütlenmesinden tedirgin olan ÇETİNEL işyerinin patronu, işçilerin iş aktini fesh etmeye başlamıştır. Bunun üzerine arkadaşlarının işten atılmasını protesto etmek amacıyla işi bırakan üyelerimiz işverenin çağırdığı polis marifetiyle (!) dışarı çıkarılmışlardır. Adana-Ceyhan yolu üzerinde kurulu bulunan ve 190 üyemizin çalıştığı ÇETİNEL işyerinde, 12 yaşındaki çıraklar ağır işlerde çalıştırılmakta ve patronun korkunç sömürüsü altında ezilmektedirler.

ÇETİNEL'deki üyelerimizin direnişi bölgedeki tüm ilerici güçler tarafından desteklenmektedir.»

İŞÇİ ARKADAŞ BU GAZETEYİ OKU. OKUT. KÖYÜNE GÖNDER.

K. TÜRKLER

Baştarafı 4. sayfada

bir toplum mücadelesinin sendikal öncülüğünü yapan DİSK içindeki durumumuz bunu zorunlu kılıyor. Böylece sendikal ve devrimci sorumluluğumuz iki katına çıkıyor.»

Kemal TÜRKLER, konuşmasının büyük bir bölümünü içeren devrimci sendikal birlik konusunda ise özetle şunları söylemiştir:

«Hepimizin bildiği gibi, işçi sınıfımızın sendikal örgütlenmesinde büyük bir bölünmüşlük var. Tekelci burjuvazi, her boy ve soptan adamlarıyla bu parçalanmayı genişletmek istiyor. Onun sınıfsal çıkarı bunu gerektiriyor. Buna karşılık, biz, az önce belirttiğimiz ilkeler ışığında, sendikal birliğimizi bir an önce gerçekleştirmek durumunda ve zorundayız. Sınıfsal çıkarımız ve ülkemizin, halkımızın aydınlık yarınları bize bunu emrediyor.

Bu birlik nasıl sağlanacak? DİSK, bunun da cevabını açıkça vermiştir:

Birincisi, DİSK, kendi bünyesinde aynı işkolunda faaliyet gösteren sendikaların bütünleşmesini istiyor. **İkincisi**, DİSK, aynı işkolundaki çeşitli sendikaların kendi çatısı altında toplanmasını ve giderek aralarında birleşmesini savunuyor. **Üçüncüsü**, DİSK ve ona bağlı sendikalar, işyerlerinde örgütsüz olan işçileri kendi saflarında örgütlemek için mücadelede veriyorlar. **Dördüncüsü**, DİSK, Anatüzüğünde belirlendiği gibi işkolları sayısının 16'ya indirilmesinden yanadır. Diğer yandan, sendikamızın ve DİSK'in başarıyla sürdürdüğü eğitim çalışmalarının, işçi sınıfının sendikal birliğini sağlamada önemli bir yeri vardır. İşçi sınıfının bilimi doğrultusunda yapılan bu eğitim seminerleri, birliğimizin sağlam temeller üzerinde oluşmasını, ortak düşünce ve davranış birliğine varmamızı sağlayacaktır.

İşçi sınıfımızın sendikal birliğini sağlama çalışmaları somut olarak bu şekilde yürütülüyor. Sendikamız Maden-İş, bu doğrultuda ileri ve önemli adımlar atmıştır. Bir süre önceye kadar bağımsız olan kardeş ÇAĞDAŞ METAL-İŞ Sendikasının saflarımıza, DİSK saflarına katılması yıllardır işkolumuzdaki işçilerin birleşmesi için mücadele veren arkadaşlarımızı son derece sevindiren büyük bir olay olmuştur. Eski Çağdaş Metal-İş'li dostlarımızın sürdürdüğü mücadele, burjuvazinin yarattığı puslu havayı bölücülük propagandasını yırtmamızda büyük bir etken olmuştur. Aramıza katılmaları, sadece işkolumuzdaki örgütlemeyi ve mücadeleyi güçlendirmekle kalmamış, DİSK dışındaki daha bir çok ilerici sendikaya da örnek olmuştur. Bu yönden, işçi sınıfımızın sendikal birlik mücadelesinde önemli bir yeri olacak bu adımı atan arkadaşlarımı bir kez daha içtenlikle kutlamak isterim.

Sendikamızın kendi işkolunda, DİSK'in ilkeleri doğrultusunda, diğer sendikal örgütlerle birleşme ve bütünleşme mücadelesi yeni başarılar kazanıyor. Bu atılımların olumlu sonuçlarını şöyle sıralayabilirim: **Birincisi**: İşkolumuzdaki işçilerin sendikal birliği hız kazanıyor. **İkincisi**: Sendikamızın geniş işçi kitleleri içindeki saygınlığı ve etkisi artıyor. **Üçüncüsü**: İşçi sınıfımızın demokratik sınıf ve kitle sendikal örgütü olan DİSK'in gücü yükseliyor. **Dördüncüsü**: MESS'de örgütlenmiş ve MESS'in dışında kalan işkolumuzdaki işverenlere karşı daha ileri haklar elde edebiliyoruz. Son olarak da, demokrasi ve özgürlük mücadelemiz yeni boyutlara ulaşıyor.

İşkolumuzda Maden-İş saflarında işçilerin sendikal birliğini gerçekleştirme çalışmalarına bir kaç örnek vermek isterim. Kırıkkale'de örgütlü YENİ METAL-İŞ Sendikası ile kurduğumuz ilişkiler gelişiyor. Sağlanan yakınlaşma hızlanıyor.

Yeni Metal-İş Sendikası yöneticileri olan arkadaşlarımız daha somut bir tavır ve karar almak için gerekli işlemleri gözden geçirirken, sendikamızı daha yakından tanımak için girişimlerde bulunuyorlar. Biz, işçi sınıfımızın nicel ve nitel olarak önemli bir bölümünü oluşturan işkolumuzdaki işçilerin birliğinin bir an önce gerçekleşmesini istiyoruz. İşçi sınıfının bilimi ışığında ve DİSK ilkeleri doğrultusunda kardeş Yeni Metal-İş Sendikasını yakında aramızda göreceğimizi umut ediyoruz. Bu bütünleşmenin sağlanması için elimizden geleni yapmalıyız.

Diğer yandan kardeş OTO-MOBİL-İŞ Sendikası ile de yakın ilişkiler kurma anlayışındayız. Maden-İş'li işçi arkadaşlarımız bir an önce Otomobil-İş'li sınıf kardeşlerini DİSK saflarında görmek ve mücadeleyi birlikte sürdürmek için bekliyorlar.

Maden-İş ve işkolumuzdaki bu olumlu gelişmelerin diğer işkollarını da etkilediği inancındayız. İşçi sınıfımızın, sendikal birliğinin sağlanması için DİSK içinde aynı işkolundaki sendikaların bütünleşmesi bir an önce gerçekleşmelidir. Aynı anda da, bu sendikalarımız, kendi işkollarında uygun gördükleri diğer sendikalarla DİSK ilkeleri temeli üzerinde birleşmelidirler. Bu konuda sendikamız üstüne düşen görevi yapmaya hazırdır.

İşkolları ve konfederal düzeyde işçi sınıfının merkezi birliğini sağlamak, tekelci burjuvaziye ve onun özlediği faşist tipli bir rejime indirilecek en büyük darbe olacaktır. Bu doğrultudaki çalışma ne kadar azalırsa, daha açık bir baskı ve zulüm rejimini emekçi halkımıza dayatmak o kadar kolay olacaktır. MC iktidarı bu hedefe yönelik tedbirlerini birbiri arkasından almakta ve tekelci sermayenin çökmekte olan siyasal gücünü faşist tipli bir rejimle kurtarmak için emekçi halkımıza tüm ilerici örgüt ve güçlere savaş açmaktadır.

MADEN-İŞ GAZETESİ
DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına,
Sahibi: KEMAL TÜRKLER
Yazı İşleri Müdürü: KUDRET YILDIRIM
Yazışma ve Yönetim Yeri: Merter Sitesi Sendikalar Binası No: 10 Kat: 4 Aksaray - İSTANBUL Tel: 25 01 33
Genel Merkez: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İSTANBUL
TEL: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76
Fotoğraflar: ŞAKİR BIYIKLI
Film ve Montaj: Modern Röprodüksiyon
Son Baskı Tarihi : 16. 4 1976
BU SAYI 85.000 BASILMIŞTIR.
BASKI : ALEMDAR OFSET

FABRİKALARDAN SESLER

DEĞERLİ EMEKÇİLER

Nejat DEMİRCAN
Merkez Genel Yönetim Kurulu Üyesi ve RABAK İşyeri Baştemsilcisi

Yaşadığımız bu günlerde, biz emekçilerin yarattığı artık-değerlerden sermaye sınıfı, milyonlarına milyonlar katmaktadır.

Sermaye sınıfının, bu denli insafsız davranışı, biz emekçi kitleleri yoksulluğa, sefalete, mahkûm etmektedir.

Öte yandan sermaye sınıfının itici güçleri, yandaşları, sarı sendikalarla iş birliği içine girerek bu denli insafsız sömürü çarkının dönüşünü hızlandırmaktadırlar.

Bu nasıl oluyor?

Kardeşler üretim araçlarına sımsıkı sarılan sermayedarların, yandaşlarının çalışmalarıyla oluşturuluyor. Başlıca unsurları kitle haberleşme araçlarını ellerinde tutmakla, sermaye sınıfının çıkarları doğrultusunda çalıştırmak, bu da yetmiyormuş gibi işçilerden yana imiş gibi gösterilen kurdukları, sarı sendikalardır.

Sermaye sınıfı ve sarı sendikalar şunu iyi bilmelidir ki, ufacık bir pınardık dere olduk, yetinmeyip nehir olduk. Sizler değil barajlar krallarını toplasanız durduramıyacaksınız bizleri. Taşa, taşa silip süpüreceğiz sizleri.

Kardeşler;

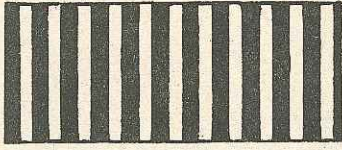
Geçen gün televizyonda açık oturumu izledim.

Dostlar sermaye sınıfıyla uzlaşmacı bir sendika veya konfederasyon varsa ki, vardır. Bu çalışanlardan yana mıdır? yoksa çalıştıranlardan yana mı? İzlediğim kadariyle Sayın Halil TUNÇ aracılık yapıyor. İşçilere hitap ederken aidat alıyor. Öte yandan sermayeden de komisyon alıyor. Bir kuruluş gerçekten işçiden yana ise işçilerin sömürülmesine göz yummaz. İşçi sınıfının bilimini işçilere öğretir. İşçi sınıfının amacını belirler ve hedef gösterir. İşçilere ihanet edenler birgün elbette ki lâyık olduğu dersi işçiden alacaktır.

Kardeşler;

Ülkemizde bir 12. Mart faşizmi doğdu. Bu olayın faturasını biz işçiler ödedik. Şimdi de çeşitli olaylar olmakta ülkemizde. Can güvenliği de tehlikede. Yurdumuzda faşizim kol geziyor. Eğer biz çalışan insanlar ülkemizde, faşizmi def etmek istiyorsak, çoluk - çocuğumuza mutlu yarınlar bırakmak istiyorsak ve ülkemizde huzurun doğmasını istiyorsak vakit varken DİSK'e bağlı sendikalarda birleşmeliyiz. Birleşmeliyiz ki, sermaye sınıfına, sarı sendikalara ve işbirlikçilerine gereken dersi verelim...

Dostça Selâmlar

Güleceksiniz Çocuklar

Sevgi ÖĞÜNÇ
Fermuar Sanaide işçi
3. BÖLGE

Güleceksiniz çocuklar
güleceksiniz,
Çekik gözlüm, zenci çocuk
siz de güleceksiniz,

Avrupa'da, Afrika'da, Asya'da,
Açlığa, sefilliğe, savaşa
güleceksiniz,

Kalemimde, fikrimde,
düşümde,
Aydınlık yarınların
sevinciyle güleceksiniz,

Köylerde, kasabalarda,
şehirlerde
Ben istesemde istemesemde
güleseksiniz,

Dünyayı değiştirecek
geleceğiniz
Dünyanın en şirin varlıkları
güleceksiniz,

Bunu hiçbir zaman unutmayın
Elbet bazı insanlar gibi sizde
güleceksiniz
güleceksiniz
BİR DAHA
AĞLAMAMACASINA
GÜLECEKSİNİZ

İŞÇİ SINIFINA ÇAĞRI

Hüseyin BAŞ
Güler Elektronik İşyeri Temsilcisi

Dünyada kapitalizmin gerilediği bu dönemde ülkemizde de faşizm son tırmanışlarını yapmaktadır. Hasta kapitalizm biraz daha yaşayabilmek için türlü çareler aramaktadır.

Önce hayat pahalılığını neden göstererek işçi ücretlerini dondurmaya teşebbüs ettiler, çünkü işçi sınıfının sayıca büyümesini toplum içinde etkin bir gün kazanmasını istememektedirler.

Bu nedenle kendi iktidarlarına sayıları 400 bine yakın bir işçi kitlesini sendikal güvenceden yoksun bıraktırmak işlerine gelmektedir. Bu amaçla kamu kesiminde çalışan işçilerin büyük bir kesimini memur yaptırmak istemektedirler. Anayasamız memurların sendikalara girmesini yasakladığına göre işçi statüsünden çıkarılıp memur yapılan bir kamu işçisi sendikasız ve sahipsiz kalacak onlarda istedikleri gibi hareket edecekler, yok öğle yağme. MC hükümetinin yaptığı girişimin iki önemli nedeni vardır. Sırtını sermaye sınıfına dayamış olan hükümet ortakları kamu kesiminde yapılan toplu sözleşmelerle işçilere sağlanan yüksek ücret ve sosyal hakların özel sektör için yıkıcı bir örne olduğunun farkına varmışlardır. Özel sektörde çalışan işçilerin sendikaları ister istemez bu zorunlu karşılaştırmalar yörüngesine girmekte kendi sözleşmelerinde de sağlamak istemekte bu ise özel sektörün tatlı kârlarını azaltmaktadır onun için kamu sektörünü özel sektöre kötü örnek olmasının önüne geçmek için kamu sektöründe sendikacılık belli bir süreç içinde sıfıra indirilmek istenmektedir.

İkinci neden ise politiktir 1973 ve 75 seçimleri kesinlikle ortaya koymuştur ki işçi sınıfı artık sağ partilere oy vermemektedir.

Sendikaların önemli bir bölümü özellikle DİSK'e bağlı sendikaların işçisine politik eğitim vermesi eylem içinde onları bozuk düzene karşı bilemesi MC Hükümetinin ve sermaye sınıfının işine gelmiyor onun için devrimci sendikaların sayısal gücünü azaltmak, işçileri politik öğretisinden yoksun bırakmak MC ve sermayedarlar için bir çıkar yol olarak görülmektedir.

Ama unutmasınlarki işçi sınıfı bu demokratik haklarını kanları ve canları pahasına almıştır, ve hiç bir zamanda vermeyeceklerdir ve onların bu hevesleri kursaklarında kalacak ve işçi sınıfı bu oyunu bozacaktır.

Ve böyle bir ortamda tüm işçi sınıfını DİSK çatısı altında toplanmaya ve birleşmeye çağırıyorum.

Yarınlar bizim olacaktır.

demirel

Şahin KARAYILAN
16. Bölge Organizatörü
SAFRAKÖY

Sokaklar bölendi evlât kanına
Evlâtsız yüreğin taştır
DEMİREL
Bu yaptığın kalacak mı
yanına
Bu ortamda işin iştir
DEMİREL

Bunca zaman sabırla bekledik
derdimize yeni dertler ekledik
Zengin ilerledi biz geriledik
Kalkınma hızımız kaçtır
DEMİREL

Hazne talan oldu hısım
yeğene
Sürgün hazırlandı bunu
diyene
Yazarı ozanı susturman niye
Ense büyük göbek şişir
DEMİREL

Örnek alıp Alpkayayı, Brandı
Çekil artık senden canımız
yandı
Sana güvenenler bile uyandı
Onlarda diyor sonun yaştır
DEMİREL

Mobilya diye sunta satarlar
Yalan dolan ile hazne soyarlar
Uçak şirketinden rüşvet
alırlar
Bu nasıl kıyamet kıştır
DEMİREL

işçi

ÇİHAN KOM.
İŞÇİ HASAN ERBET

Kolayca ödenmez işçi emeği
Karşılıksız kalan işçi değil mi
Alın teri ile yiyen ekmeği
Zorluklara karşı işçi değil mi

Her tüyün dibinden bir pınar
akar
Sırtında gömleği ter ile yıkar
Evde çoluk çocuk ekmeğe
bakar
Eli boş dönenler işçi değil mi

Kimisi gurbette kimisi sılada
Bir mektubu gelir oniki ayda
Anne baba eşi bekliyor fayda
Hasretlik çekenler işçi değil
mi?

Bir evi yok köşesinde
yatacak
Ev sahibi diyor kira artacak
Hükümet yok elimizden
tutacak
Öndersiz kalanlar işçi değil
mi
Hasan Erbet bu haline ağlıyor
Maaş ayın 15'ne varmıyor
Ekmek alsa peynir zeytin
almıyor
Soğana muhtaçlar işçi değil
mi

afrikanın sesi

Şükrü Alkan
Ç. Sanayi - Derince

Siyahtır altını
Zencinin derisi gibi
Ve asırlarca sömürüldü
Sıcak çölün damarları
Zencinin kanı gibi.
Ve şimdi uyandı birden
Kasırga misali
Kin öfke ile
Sarıldı silaha,
Ve birden kan, barut
Kokusu sarstı
Temelden kara
Afrikayı.

Afrika yanıyor volkan misali
Alev alev
Ekvator güneşi altında
Tamtamlar vuruyor uzaklarda
Böyle vuruyor onlar
her zaman
Savaş anında,
Ve eriyor siyah bileklerde
Asırların paslanmış
Zincirleri.
Siyahtır bu Dünyanın
insanı,

1 Mayıs Dünya İşçi ve Emekçilerin Birlik ve Dayanışma Günü

1 Mayıs. Dünva işçi ve emekçilerinin sermayenin sömürüsü ve baskısına karşı uluslararası birlik ve dayanışma günü.

1 Mayıs tüm ülke işçilerinin ortak bayramıdır.

1 Mayıs'da Fransa, İtalya, Almanya, Sovyetler Birliği, Bulgaristan Halk Cumhuriyeti, Küba, Cezayir, Vietnam, İsveç gibi daha pek çok ülkelerde milyonlarca işçi üretimi bırakırlar. Ellerinde işçi sınıfının ulusal ve uluslararası istemlerini anlatan pankartlar sokakları, alanları doldururlar. 1 Mayıs, çeşitli uluslardan işçilerin aynı anda, aynı şekilde düşünüp, davrandıkları bir gündür.

1 Mayıs, sermayenin uluslararası çıkar ortaklığına karşı, emeğin uluslararası birlik ve mücadelesini haykırdığı bir işçi bayramıdır.

